

Zdjęcia

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

	kapodaster II próg
Wyrwanych myśli z kontekstu	h7 E7 h7 E7
Bałagan w głowie dziś mam	h7 E7 h7 E7
Nieokiełznane mroczne pomysły	h7 E7 h7 E7
Wychodzą na światło dnia	A7 F#7
Słowa ugrzęzły mi w głowie	h7 E7 h7 E7
Cisza przytula je tam	h7 E7 h7 E7
Nie chcę już mówić wole popatrzeć	h7 E7 h7 E7
Oczami gór widzieć w świat	A7 F#7
Ref.	
A ja chodzę po górach i łapie widoki	E7 F#7 h7
W zdjęciach zamykam mój świat	E7 F#7 h7
W plecaku kilka myśli ulotnych	E7 F#7 h7
A za kompana mam wiatr	A7 F#7

Budzę się otwieram oczy
Miastowa kawa mnie parzy
6.15 trzeba do pracy
W głowie góra mi się marzy
Wszystkie narady, dyskusje
Zamykam w myślach na klucz
Góry wołają do mnie ze zdjęcia
Rzuć wszystko i przyjedź tu

Uciekam światu w krawatach
Zostawiam wszystko ot tak
Biorę aparat plecak pomysłów
Jak w zdjęciach schować ten świat
Ładuje słońcem baterie
Bez telefonów i słów
Bez dyrektorów kserokopiarek
Jestem dla siebie dziś tu

Port w górach

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Z dalekich portów przy płynął mój statek	D C0 e A
Niejednej burzy stawiał czoła już	D C0 e A
By osiąść w ciszy pomiędzy górami	h f# G g
Bym dom na skale zbudować mógł	D A7 D A
Za mną zostały, złe dawne wspomnienia	D C0 e A
Dziewczyny, porty zabrał już czas	D C0 e A
I choć brak morza i rejsów doskwiera	h f# G g
Chcę wierzyć mocniej już tylko w nas	D A7 D A

Ref.

Tęskniąc za morzem co w sercu spokojnym	f# G A
Patrzę na statki płynące w dal	f# G A
Nie będę zwiedzać już portów samotnie	h7 C0 e A
Zostanę tutaj gdzie dom swój mam	G A D A

Mówią dorosteś stałeś się jakby inny
Morskie przygody już nie obchodzą cię
A ja w te góry idę jak statkiem w morze
A ja w tych górach pozostać chcę
Jesień zaplata już warkocze z liści
Na stokach sennych króluje mgła
Zimny deszcz morski spływa razem z potem
W te góry przyniósł go dobrodziej wiatr

I czasem tęsknię do dawnych rejsów
Kiedy ta burza dłużej nam trwa
Biorę gitarę i pływam po strunach
Bo sztorm łagodzi, dusza gdy gra
A potem siadam z fajką na brzegu
Łza co od wiatru policzek przetnie raz
Kiedyś wypłynę stąd w rejs swój ostatni
Póki co góry i ciebie mam

Dusza zegara

sł. i muz. Daniel Kunecki

W starym zegarze, milczącym od lat	e A
Drzemie dusza, bo on ją ma	H7 e
milczą wskazówki, lecz siedzi w nim	e A
dusza i nasze sny	H7 e
Zaniosę zegar do domu	e A
Zrobię mu miejsce pośród ram	H7 e
Niech gra nam cichą, melodię	e A
Niech gra nam swoje tik tak	H7 e

ref.

TIK TAK, TIK TAK	e H7
Będzie zegar nam grał	H7 e
TIK TAK, TIK TAK	e H7
Zegar, wino ty i ja	H7 e
A kiedy zegar zacznie grać wtedy ty i ja (my wtedy)	G A H7
TIK TAK, TIK TAK	e H7
Będzie zegar nam grał	H7 e
TIK TAK, TIK TAK	e H7
Zegar, wino ty i ja	H7 e

Bez niego dom jest tak pusty
jak butelka bez wina, kieliszek bez dna
Po co mi taki dom
Bez tego tik tak
Czy łóżko tak skrzypi czy zegar tak gra
to ciche stakatto tik tak, tik tak
Czy dusza westchnienie oddaje do gwiazd
Czy może to nasze... tik tak

Gwiazdy zazdroszą mi Ciebie
Księżyc zagląda ze wstydem przez okna
Zegar uśmiecha się tarczą
błyszczą wskazówki jak pochodnie
A z domu z zegarem co duszą gra
Brzmi ciche.....

Krowy i Świnie

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Nie będę Ci kwiatów przynosić, czy śniadań ci robić do łóżka	h f# h f# h
Żaden tam ze mnie jest Casanova, a z ciebie też żadna Marusia	G D E F#
Wierszy nie będę układał, ze słów poematów miłosnych	h f# h f# h
Mogę się za to z tobą podroczyć, więc czasem masz już mnie dosyć	G D E F#

Ref.

Mimo że to jest rozczarowaniem, gdy pierwsza miłość przeminie	G D E F#
Pamiętaj że ślub biorą kotki i misie, rozwodzą się krowy i świnie	G D E F# h

Żal masz że dat nie pamiętam, rocznicy jednej czy drugiej
A to ty całą swoją osobą, miejsce w mej głowie zajmujesz
A kiedy spragniona miłości, gładzisz mnie czule przez chwilę
I prosisz powiedz mi coś ciepłego, ja na złość ci kaloryfer

Pamiętasz Małgoškę z przeciwka, jej mąż jak biały gołębek
Z dziobków słodczy sobie spijali, za wzór mi stawiałaś ich związek
A teraz ona spłakana, z zazdrością patrzy na ciebie
Mąż odszedł od niej do innej, my dalej trwamy dla siebie

Jak każdy mam swoje wady, z ciebie też żaden ideał
A jednak razem w uczuciu trwamy, bez stanu upojenia
Czasem na siebie krzyczymy, dwa charaktery pies z kotem
Mimo że nie ma słodczy na co dzień, czujemy do siebie tęsknotę

Nie zawsze w życiu musi być słodko, jak teatr dla gawiedzi
Nie chcę być misiem nazywać cię kotką, wolę się szczerością dzielić

Zakochany Bieszczadem

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Zakochałem Bieszczady całym sobą i nami	a d F E
Zakochałem potoki moich słów	F E a
Zauroczył mnie ranek otulony pierzyną	F E a C0
Mgłą utkany w palcach krzewów dzikich róż`	F E a
Zakochała mnie łąka strojna piękna dziewczyna	a d F E
Wrzosem nitka wpleciona w kwiatów haft	F E a
Zakochała bez końca mokrych traw połonina	F E a C0
I już wtedy wiedziałem że ja	F E a

Ref.

Będę wchodzić zakochany do schroniska	F E a d
Będę śpiewać gór dźwiękami przy ogniskach	F E a
Będę w gwiazdach czytał przyszłość i powiedzą one mi	F E a C0
Że miłością do Bieszczadów będę żyć	F E a

Zakochałem Bieszczady pod dźwiękami gitary
Zakochałem dymem z retort zapach drzew
Widok świata ze szczytów zauroczył mi oczy
Serce skradło senny rykowiska zew
Zakochały mnie drogi od marzenia do życia
Zakochały wstążki szlaków pośród traw
Zakochały te wioski co nie wrócą do życia
W sadach dzikich jabłoni czasu ślad

Zakochały mnie cerkwi ciemne lica zmęczone
Zakochały kapliczki moich dróg
Żegnam góry co wieczór i powracam o świcie
By na nowo odkrywać siebie tu
Zakochałem Bieszczady słońcem i niepogodą
Zakochałem deszczem co trud drogi zmył
Zakochałem bolącymi od chodzenia nogami
I bez tego nie potrafię chyba żyć

No to w góry

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Tam pod szczytem w cieniu skały	D
W purpurowych mórz zaroślach	G D
Tam odpocznę aby nabrać znowu sił	D A A4 A
Ja wiem dobrze czemu tak	D
Co mnie na wierzchołki gna	G D
Po co wracam by podziwiać z góry świat	D A D
Jedni w domu na kanapie	h
Inni siedzą w jakiejś knajpie	f#
Dla mnie buty połatanie stary kij	G A A4 D
Leśnej ścieżki smukła talia	h
W drodze z wiatrem już od rana	f#
I mój plecak od lat tylu wierny mi	G A D
Ref.	
Chcę znów iść w Bieszczady	G D
W górach szlak gdzie wiatr tam ja	G D
Oczy chłoną krajobrazy	G A D G0 h
Tylko góry mogą takie szczęście dać	G A D

Szmaragdowe oczy nieba
Co spod powiek chmur się śmieją
I prowadzą mnie wierzchołkiem pośród traw
Kiedy zamkną się wieczorem
Wtedy będę już na dole
Pod gwiazdami grzał mnie będzie ognia blask
    Dźwięk gitary znów przytuli
    Brać co śpiewa o tych górach
    I popłyną tkane słowem nam ballady
    Kiedy słońce pierwsze wzejdzie
    Wyruszymy znów przed siebie
    By podziwiać gór majestat co przed nami

Dwa domy

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Dwa domy mam	a
Jeden w mieście drugi w górach pośród traw	F E a
Jeden blisko tuż za rogiem od przystanku trochę w bok	F E
Betonowe stoją drzewa i za blokiem rośnie blok	F E
Dwa domy mam	
Drugi w chmurach wyobraźni rozum skradł	
Dymią gór kominów deszcze jesień stała się i jeszcze	
Malarz z pędzlem w dłoni w mimowolnym geście tylko zbladł	

Dwa domy mam
W jednym jestem z wami góry w drugim sam
W miejsce słońca jest moneta czarne oko pustych serc
Nic mnie tutaj nie zatrzyma jednak trwam mój panie świeć
Dwa domy mam
W drugim sąsiad znaczy cierpień ludzki szlak
Zapomniane opowieści wypalonych dawno chat
Nie zaśpiewa po łemkowsku stary bard

Dwa domy mam
W jednym dywan z wrzosów złotych ścieli łan
Okno w każdą świata stronę pokazuje inny kraj
Wątych ścieżek biodra panny która parzy ciepły czaj
Dwa domy mam
A w tym drugim obce oczy widza mnie
Trzeźwe twarze naznaczone obojętnym miejskim dniem
Ruchu zrobić tu nie mogę dusze się

Dwa domy mam
W jednym słowa płyną rzeką ulic spraw
Przemęczone jadą auta w bramie smutna patrzy noc
Za złodziejem co umyka w gęsty mrok
Dwa domy mam
A w tym drugim oczy szczytów pełne gwiazd
Nie ma strachu bo i czego tu się bać?
Tu przyjechać i już zostać i nie wracać nigdy tam
W głowie myśl jak bicie dzwonu tu dom swój mam
Dwa domy mam

Dla moich przyjaciół

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Przyjaciół miałem tu i tam, kiedy nie brakowało złota	a
Wszyscy witali ciepło mnie, pili za moje psia hołota	C
I kiedym z konia tego spadł, rozpierzchli się na wszystkie strony	d a d a
I w samotności grały mi, jedynie przykościelne dzwony	F E
I tak poznałem zdrady smak, co od przyjaciół mnie zastała	F C d E
Dzisiaj przyjaciół już mi brak, i bardzo dobrze cześć i chwała	F a d E a

Ref.

Bo tam gdzieś są moi przyjaciele	F C
Prawdziwi tacy co pomogą mi w potrzebie	F C
Gdzieś za górami za chmur ciemnym horyzontem	F a
W nadziei żyje że ich spotkam na swej drodze	d E a

Inni za słowa prawdy w twarz, poobrażali się na amen
Mówiłem do nich szczerze wprost, tak jak mnie nauczono w domu
Patrzyli jak krzyżują mnie, w ich wzroku obojętność kwitła
Nie ruszył żaden wtedy się, szczerokość na zdrowie mi nie wyszła
A teraz piją w gronie swym, przekleństwa lejąc na mą głowę
Jeśli przyjaciół chcecie mieć, sercem nie mówcie prawd w ich stronę

Wcale nie jestem lepszy też, w ich oczach pewnie błaznem będę
Nie mam pieniędzy ani rad, którymi dzielił bym jak chlebem
Mam własne zdanie dzieci dom, to musi mi wystarczyć chyba
Przyjaciół szukać nie chcę już, to polityczna jest decyzja
Nie Sprzedam przecież tanio słów dla udawanej znajomości
A jednak szukam ciągle ich, nadzieja nadal we mnie gości

Nie ma co tu rozdzierać szat, twardo na ziemi muszę stać
Nie będę się rozkliwił więc, broniąc swych racji mimo strat
Aż spotkam takich pośród złych, co odpowiedzą na wezwanie
I nie obrażą łatwo się, za wyrażone swoje zdanie
Dla takich warto przebiec świat, zawrócić z drogi samotności
Dla takich wyrzekł bym się snów, za nimi poszedłbym dziś w ogień

Sentymenty

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Oj chodziło się po górach oj chodziło	A C0 A
Z nowym dniem się nowe szczyty poznawało	f# H7 E7
Tylko góry i doliny lasy łąki połoniny	D E7 A C0
Choć nie powiem czasem ludzi brakowało	A E7 A
Tak na szlaku spotkać kogoś cześć powiedzieć	A C0 A
Rzadko ale jednak czasem się zdarzało	f# H7 E7
Dziś się przepchać przez carycę gdy przychodzi długi weekend	D E7 A C0
Zacześciował bym się na śmierć z tą hałastrą	A E7 A

Ref.

I w pamięci te Bieszczady co nie były jeszcze trendy
Dzisiaj masa ludzi BePeN im schody zbudowało
Kiedyś jednak było fajniej i zapytam z tego miejsca
Komu kurde to tak bardzo przeszkadzało

Jak już zszedłem to kierunek w knajpę brałem
I z kufelkiem piwa jeden rodzaj tylko wtedy był
Brałem w rękę swą gitarę i z miejscowymi kolorytem
Po śpiewaniu opowieści ich słuchałem
Dzisiaj krzyczą jak chcesz pograć gdzieś z kumplami
Oni przyjeżdżają tylko wypoczywać
Piw rodzajów ze czterdzieści knajp ile ulica zmieści
I miejscowych tylko jakoś już nie widać

A dziewczyny śliczne kwiaty słodkie róże
Oj szalało się za nimi oj szalało
Człowiek wolny jak wiatr w polu nie przepuścił żadnej wtedy
Z jedną drugą trzecią wspomnień się zebrali
A przy czwartej zaślubiny dzieci kredyt
I skończyło się bez troskie próżnowanie
Teraz grzecznie pytam żony czy wyjechać mi pozwoli
Z kolegami w góry jechać przepelnione

Ref.

I w pamięci te Bieszczady co nie były jeszcze trendy
Dzisiaj masa ludzi BePeN im schody zbudowało
Kiedyś jednak było fajniej i zapytam z tego miejsca
Komu kurde to tak bardzo przeszkadzało

I w pamięci te wędrowniki w samotności hen po górach
Wolność jeden rodzaj piwa to naprawdę wystarczało
Kiedyś to ja fajnie miałem mogłem robić to co chciałem
Komu kurde to tak bardzo przeszkadzało

Piosenka konkursowa

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

A ja mam w dupie ładne słowa konwenanse	a7 E7 a7
Będę od dziś poetą dzikim, rebeliantem	F7 E7 a7
I jak pociągnę wam tu wszystkim z grubej rury	F7 a7
To poczujecie co to traktowanie z góry	F7 E7 a7
Będę na przekór wszystkim modom obyczajom	a7 E7 a7
I będę drwił i chłostał słowem wasze uszy	F7 E7 a7
Nie będę śpiewał dla znajomków vox populi	F7 a7
Ja wolę klnących ale szczerych pijożuli	F7 E7 a7
I póki stoję na tej scenie mam mikrofon	F7 a7
Niech nie próbuje mi nikt wyrwać mego głosu	F7 a7
Zaanektuje sobie scenę tak jak zbój	F7 a7
I nie zabierze mi już tego żaden...	F7 E7 a7

Nie chce już śpiewać o Bieszczadach i miłościach
Bo esdemów wyje pełno tu bez liku
Ja wam tu pokaz dam impertynencji
U kierownika znajdę się na dywaniku
I jak dam upust mojej złości i pogardy
I wybebeszę wszystkie swoje wątpliwości
Powiedzą że to nie jest moje emploi
I że mam śpiewać tak jak wszyscy o miłości
    Lecz póki stoję na tej scenie mam mikrofon
    Niech nie próbuje mi nikt wyrwać mego głosu
    I cóż ze słowo samą prawdą w oczy kole
    A ja to wszystko permanentnie dziś...

Wygrać nie wygram mam w głębokim poważaniu
Opinie o mnie także o męce pisania
Nie będę płaszczył się dla nagród i zaszczytów
Powiem co myślę ludzie wezmą mnie za drania
I nie próbujcie zgadnąć co na myśli miałem
Interpretację pozostawcie nam poetom
Bo nawet taki prosty cham i gbur jak ja
Mistrz brzydkich słów może też ulec przemilczeniu
    I kiedy stoję na tej scenie dmie w mikrofon
    Wy sprośne słowa włożyliście w moje ryło
    A jednak każdy z was pod nosem je wyśpiewał
    A tu mi użyć ich nie wolno jednak było

Więc pewnie wrócę do pisania o miłości
Bo jakiś kmiot nakładzie mi do głowy siana
Że o wyższości ponad prawdę opisaną
Jest wyższość prawdy, tej do wysłuchania
Bede używał zwrotów pięknych wymuskanych
Co opisują krajobrazy gór połaci
Ażeby wkomponować w okno wyobrażeń
To co publiczność chce usłyszeć zamiast prawdy

Zabiorą mi mikrofon nim dokończę zdanie
I wykastrują tępych nożem wyobraźnię
Przestaną śpiewać protest songi rebelianckie
I za muzykę wreszcie wezmę się poważnie

I jak przyjadę na to miejsce w przyszłym roku
Na płocie będzie wisieć krzywo zdjęcie moje
Bo tego pana tu nie obsługujemy
A ja zaśpiewać chciałem tylko to co swoje

Bez happy endu (

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

	Przygrywka –	D C G
Wciąż mam w głowie tę dziewczynę		D C
Co urokiem mnie zwabiła		G D
I ten śmiech co tak serce mi zniewolił		D C A
Ale wnet się okazało		D C
Że nas dwoje było mało		G D
Na niewierność abonament był wliczony		D C A D
Spakowałem więc gitarę		D C
Panią szybko pożegnałem		G D
Pojechałem w góry szukać znów miłości		D C A
I spotkałem tam kolejną		D C
Co też mi nie była wierną		G D
Więc piosenkę ułożyłem w wielkiej złości		D C A D
Ref.		
Tu nie będzie happy endu		h A D
Wyprowadzić chcę cię z błędu		C G D
Ta piosenka nie ma w sobie optymizmu za grosz		f# h G
To jest country co ma w sobie wielką złość		D C G D
(ON)		
Kiedy chude lata miałem		
Na gitarze często grałem		
By do garnka mieć co włożyć na kolację		
I tak złość mą porzuciłem		
Takie życie polubiłem		
No i wtedy czas pokazał kto ma rację		
(ONA)		
Wciąż w pamięci tkwi ta chwila		
Pierwszy raz go zobaczyłam		
On z gitarą na tej scenie młody gniewny		
Spojrzeliśmy sobie w oczy		
Wieczór młodych zauroczył		
A do ślubu z brzuchem szłam on był niepewny		
(ON)		
Chciałem poczuć się showmanem		
Zaśpiewałem więc na scenie		
O miłościach co bywały mi kłopotem		
Po piosenkach kilku swoich		
Dorobiłem się też żony		
I za los przeklinam dziś swoją głupotę		
(ONA)		
Potem częste miał wyjazdy		
Bo koncerty pana gwiazdy		
Znów ważniejsze były jemu niż rodzina		
Powiedziałam mu czym prędeej		
Że go nie chcę widzieć więcej I kopnęłam w tyłek tego hm... muzyka		

Łaty i łatki

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

Gdy byłem dzieckiem marzyłem	a d E a
Ufnie patrzyłem na wielki świat	a G E
Wszystko się wtedy dało naprawić	d G C
Skleić zepsute uczono nas	d E7
Był szewc co buty moje naprawiał	a d E a
Pamiętam jeszcze gdzie warsztat stał	a G E
Dziś na tym miejscu sklep z codziennością	d G C
Nie ma człowieka co duszę miał	d E7

Ref.

Dziś nie naprawia się takich rzeczy	F a E7 a
Miłość przygasła rzuca się w kąt	F a E7 a
Okres gwarancji to czas przydatności	d G C
Burzy się nawet rodzinny dom	d E7

Łata na spodniach każda z historią
Łaty na sercu do dziś tam tkwią
Starannie szyte nićmi w cierpliwość
Uczucia tkane igłą na wskroś
Naprawialiśmy domy zniszczone
Bo dla nas ważne było je mieć
Korzenie tutaj zapuściliśmy
I nie przesadza się starych drzew

Brakuje dzisiaj więc naprawiania
Łaty, łateczki niemodne są
Łatwo wyrzucić stare na śmietnik
Dusze wrażliwą oddać za grosz
Nie naprawiamy starych zegarów
Zmęczone dusze ich potulnie śpią
Tak jak te drzewa łatanie serca
Chciałby by przebić tandety stos

Górosanka

sł. i muz. Radek „Kuna” Kunecki

W małych oczach wielki świat	a7 D7
Co za oknem słońce kradnie	G a7 C#7zm
W małych rączkach własny los	a7 D7
Co przyniesie nikt nie zgadnie	G
W małych stopach mały krok	a7 D7
Co po górach będzie chodzić	G Dzm E7
W małym sercu połoniny	a7
Śpiewa tato o nich ciągle	D7

Ref.

Ręka w rękę z małą rączką	a7 h7
Krok w krok mała nóżka z dużą	C D7 G
Małe oczy sercem spojrzą	C D7
W góry co pokochać muszą	G a7 E7
I pójdziemy w połoniny	a7 h7
Kwiatom rosę w deszczu kraść	G Gx E7
Lecz na razie musisz iść po prostu spać	a D7/ (a D7 G)

Niech się przyśni tobie łąka
Pełna wrzosów w mgłę skąpanych
I jesienne buków stoki
Kolorami zasypane
I wyśpiewasz barwy głosem
I obudzisz wszystkich nas
Niech ci jasne gwiazdki świecą
Choć nie dajesz pospać nam

Kiedyś głos twój tak donośny
Będzie śpiewał o tych górach
I usłyszają wszystkie szczyty
Pochowane teraz w chmurach
Lecz na razie znosić muszą
Mama z tatą ten twój głos
Piękne arie Górosanek
Płyną sobie tak noc w noc